

"Dikenler..!"

10 Kasım 2020

Dili tatlı, güzel sözlü fakat çok sert huylu adamın biri ana yol üstüne dikenli bir çalı dikmişti. Yoldan geçenler ona ayıpladılar, "Bu çalıları söküp at." dediler fakat o bu söylenenleri dinlemedi. O dikenli çalılar durmadan büyüyor, çoğalıyor ve yolu kaplıyordu. Halkın ayakları, dikenlerden çizilerek yaralanıyor, kanlara bulanıyordu. Yoldan geçenlerin elbisesi, dikenlere takılıp yırtılıyor, yalın ayak gezen yoksulların ayakları paramparça oluyordu.

Şehrin valisi adama, "Bu dikenlere sökmelisin." diye emir verince o, "Evet, bir gün sökerim." diye söz verdi. Bu arada da diktiği dikenler iyice kötüleşti kuvvetlendi. Vali "İşi artık sürüncemede bırakma, verdiğin sözü tut." dediyse de adam "Önümüzde daha çok vakit var, merak etmeyin günün birinde çalıları sökerim." demekle yetindi. Vali de "Çabuk ol, işini erteleme, sözünün gereğini yerine getir. Sen yarın bu işi yaparım diyorsun fakat iyi bil ki günler geçip gittikçe o dikenler durmadan yeşeriyor, kökleşip kuvvetleniyor. Onu sökecek olan sen de ihtiyarlıyorsun, kuvvetten düşüyorsun." dedi...

Sen, sende mevcut her bir kötü huyunu bir diken bil. O dikenler durmadan senin ayaklarına battı, seni yaraladı. Bilemezsin, kaç kere kötü huyların seni perişan etti. Fakat hastalığının sebebini anlayamıyorsun. Senin kendi yarandan da mı haberin yok!

Bu durumunla sen; hem kendine hem başkalarına dert ve azap vermedesin. Ya baltayı al, vurup yerinden kopar şu dikeniyi ya da dikeniyi, gül fidanı eyle ...

Dr. Ravza CİHAN